

รายงานการวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (กรกฎาคม – ธันวาคม ๒๕๖๓) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

สถานการณ์ภาพรวมจังหวัด

ที่ตั้งและอาณาเขต :

จังหวัดกระบี่ ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกของภาคใต้ติดกับทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปตามทางหลวงแผ่นดินประมาณ ๘๑๔ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ๔,๗๐๘.๕๑๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒,๙๔๒,๘๒๐ ไร่

ภูมิประเทศของจังหวัด ประกอบด้วย เทือกเขายาวทอดตัวไปในแนวเหนือใต้สลับกับสภาพพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนลาดและลอนชัน มีที่ราบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกบริเวณทางตอนใต้มีสภาพภูมิประเทศ เป็นภูเขากระจัดกระจายสลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น ส่วนบริเวณทางตอนใต้สุดและตะวันตกเฉียงใต้ มีสภาพพื้นที่เป็นแบบลูกคลื่นลอนลาดจนถึงค่อนข้างราบเรียบและมีภูเขาสูงๆ ต่ำๆ สลับกันไป บริเวณด้านตะวันตกมีลักษณะเป็นชายฝั่งติดกับทะเลอันดามัน ยาวประมาณ ๑๖๐ กิโลเมตร ประกอบด้วย หมู่เกาะน้อยใหญ่ประมาณ ๑๕๔ เกาะ แต่มีเกาะที่ประชากรอาศัยอยู่เพียง ๑๓ เกาะ เกาะที่

สำคัญ ได้แก่ เกาะลันตา เป็นที่ตั้งของอำเภอเกาะลันตา และเกาะพีพี ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมือง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามติดอันดับของโลก

สังคม :

จังหวัดกระบี่ แบ่งการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ ๕๓ ตำบล ๓๘๙ หมู่บ้าน ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ เทศบาลเมือง ๑๒ เทศบาลตำบลและ ๔๘ องค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๔๗๓,๗๓๘ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ๒๓๘,๑๙๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๒๘ เพศชาย ๒๓๕,๕๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗๒ โดยอำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองกระบี่ และอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุด คือ อำเภอลำทับ (ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดกระบี่)

ประชากรจังหวัดกระบี่ นับถือศาสนาพุทธ ๖๐.๓๗ % ศาสนาอิสลาม ๓๙.๔๐ % ศาสนาคริสต์ ๐.๑๙ % ศาสนาซิกข์ ๐.๐๓ % ศาสนาอื่นๆ ๐.๐๒ % โดยมีวัด ๘๒ แห่ง ที่พักสงฆ์ ๔๕ แห่ง มัสยิด ๑๘๗ แห่ง โบสถ์ คริสตจักร ๒ แห่ง ศูนย์อบรมจริยธรรมฯ ๑๑๖ แห่ง และศูนย์พระพุทธศาสนาฯ ๖ แห่ง

อาชีพหลักของประชาชนจังหวัดกระบี่ คือ ด้านเกษตร และรายได้หลักของจังหวัดมาจากภาคเกษตร โดยเฉพาะมูลค่าการผลิตปาล์มน้ำมัน และยางพารา จังหวัดกระบี่ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๒,๙๔๒,๘๒๐ ไร่ เป็นพื้นที่เพื่อการเกษตร ๑,๙๔๘,๔๒๐ ไร่ หรือร้อยละ ๖๖ โดยพืชเศรษฐกิจที่สำคัญมีพื้นที่ปลูกมากที่สุด คือ ปาล์มน้ำมัน รองลงมาคือ ยางพาราทุเรียน เงาะ ลองกอง และมังคุด ตามลำดับ

ประเพณีและวัฒนธรรม :

จังหวัดกระบี่ เป็นจังหวัดที่มีประชากรที่มีความหลากหลาย ทั้งทางศาสนา วัฒนธรรม ส่งผลให้มีประเพณีและเทศกาลมากมายและน่าสนใจอย่างยิ่ง ได้แก่

ลิเกป่าที่เป็นการละเล่นพื้นบ้านประเภทหนึ่งของภาคใต้ที่แพร่หลายในพื้นที่ของจังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันตก (อันดามัน) เช่น ตรัง พังงา กระบี่

หนังตะลุง แสดงให้เห็นการผสมผสานกับวัฒนธรรม อินเดีย เป็น ศิลปะการเล่นเงา (Shadow Play) ที่สืบทอดกันมาช้านาน เป็นการเล่าเรื่องผสมผสานกับเงาของรูปหนังตะลุงผ่านผาขาว บางประกอบดนตรี

มโนราห์ การแสดงมโนราห์ เป็นศิลปะการแสดงพื้นเมืองอย่างหนึ่งของภาคใต้ มีแม่บทท่าร่ายรำ เดียวกับละครชาตรี บทร้องเป็นกลอนสด ผู้ขับร้องต้องใช้ปฏิภาณไหวพริบสรรหาคำให้สัมผัสกันได้ออย่างฉับไวมีความหมายทั้งบทร้องท่ารำ เป็นกิจกรรมความบันเทิงทางวัฒนธรรมที่เก่าแก่ที่สร้างความสัมพันธ์ทางความคิด และจิตวิญญาณต่อชุมชนได้อย่างดี

รองเง็งและเพลงตันหยง ได้รับอิทธิพลจากมลายูซึ่งดัดแปลงมาจากโปรตุเกสอีกทอดหนึ่งเดิมเพลงรองเง็งนิยม

แสดงในบานขุนนาง ภายหลังชาวบ้านนำมาเล่นและพัฒนาดัดแปลงมา เป็นเนื้อร้องภาษาไทย เรียกว่า เพลงตันหยง

ประเพณีลอยเรือชาวเล ประเพณีลอยเรือเป็นประเพณีที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษดั้งเดิมของชาวอูรักลาโว้ย เมื่อถึงเวลาที่กำหนดสมาชิกในชุมชนและญาติพี่น้องที่แยกย้ายถิ่นไปทำมาหากินในแถบทะเล และหมู่เกาะต่าง ๆ ในทะเลอันดามันจะพากันเดินทางกลับมายังถิ่นฐาน เพื่อประกอบพิธีนี้เพื่อการสะเดาะเคราะห์ สงวิญญานกลับสู่บ้านเมืองเดิมโดยใช้เรือปาจ๊ากลอยทะเลออกไป นับเป็นงานประเพณีเก่าแก่ของชาวเลที่หาดูได้ยาก

งานประเพณีสารทเดือนสิบ ประเพณีสารทเดือนสิบ เป็นงานบุญประเพณีของคนภาคใต้ ได้รับอิทธิพลด้านความเชื่อจากศาสนาพราหมณ์ โดยมีการผสมผสานกับความเชื่อทางพระพุทธศาสนาซึ่งเข้ามาในภายหลัง มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการอุทิศส่วนกุศลให้แก่ดวง วิญญานของบรรพชนและญาติที่ล่วงลับ

เทศกาลกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน จัดตรงกับเดือนพฤศจิกายนของทุกปี เป็นเทศกาลเป็ดฤดูการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่เพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด มีกิจกรรมรื่นเริง กิจกรรมและการแสดงทางวัฒนธรรม เช่น การบวงสรวงแมงคางคา ขอพรหม

พระนาง ขบวนแห่ทางวัฒนธรรม ทอดแห่ กุ้งทะเล แข่งขันเก็บหอย การแสดงทาง วัฒนธรรม ดนตรีพื้นบ้าน บนเวที และงานออก ชุมอาหารของ โรงแรม เปนตน

เทศกาลลานตาลันตา จัดขึ้นเพื่อเป็นการ ประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการท่องเที่ยว เกาะลัน ตา อนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่มีวัฒนธรรม

ประเพณีที่ หลากหลาย และมีความผสมผสาน ระหว่างชาวไทยเชื้อ สายจีน ชาวไทย มุสลิม ชาวไทยพุทธ รวมทั้ง ชาวไทยใหม่ หรือที่

เรียกกันว่าชาวเลอรุกลา ไว่ โดยจัดใหม่ขึ้นในช่วง เดือนมีนาคมของทุกปี กิจกรรมในงาน ประกอบด้ วยการแสดงทางวัฒนธรรมพื้นถิ่นของชาวเกาะลัน ตา ขบวน แห่ทางวัฒนธรรมย้อนยุคของชาวเกาะ ลันตา การแสดงดนตรีพื้นถิ่น และสากล การออก รานของผู้ประกอบการโรงแรมที่พักและร้านอาหาร

เทศกาลถือศีลกินเจ พิธีถือศีลกินเจ เปนพิธีที่มีการบำเพ็ญศีล สมาทานกินเจ บริโภค แดอาหารผักและผลไม้ เป็นการ ละเว้นการทำ บาป ไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต รักษาศีลทำจิตใจให้

บริสุทธิ์ งดการ เทียวเตร ไมดื่ม ข อง มี น เมา ผู ศรัทธาที่ กินเจจะ สวมเสื้อผ้าสีขาว

และสวดมนต์ทำสมาธิภาวนา แผเมตตาจิต ขอ พรให้ตนเองและครอบครัว เปนการสะเดาะ เคราะห์ปลดเปาความชั่วร้าย โรคภัยไข้เจ็บให้ออกไปจากตัวผู้ที่ถือศีลและเกิดความสามัคคี

งานเมาลิดกลางจังหวัดกระบี่ งานเมาลิด กลางจังหวัดกระบี่ จัดโดยสำนักงาน คณะกรรมการ จัดงานเมาลิดกลางจังหวัดกระบี่ เปนงานประเพณีทาง ศาสนาของชาวมุสลิมในจังหวัดกระบี่มีวัตถุประสงค์ เพื่อรวมเฉลิมฉลองวันคล้ายวันประสูติของศาสดา

มูฮัมหมัด เชิดชูคำสอน และ จริยวัตรอันดีงามของ

ศาสดาแห่ง ศาสนาอิสลาม และเป็นการ ส่งเสริมความ สัมพันธะหว่าง พี่น้องมุสลิม ระหว่างพี่น้อง

ทางศาสนิกให้เข้าใจถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวมุสลิม

ภาวะเศรษฐกิจ :

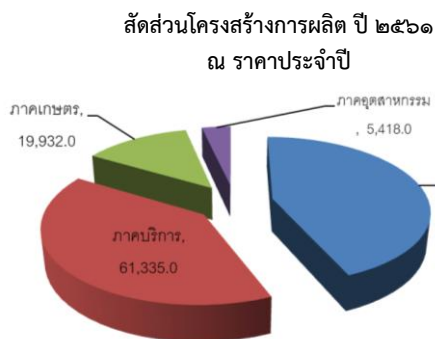
โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดกระบี่ มี ผลิตภัณฑ์มวลรวม ปี ๒๕๖๑ ณ ราคาประจำปี มูลค่าเท่ากับ ๘๖,๖๘๔ ล้านบาท ลดลงจาก ๘๖,๘๔๑ ล้านบาทในปี ๒๕๖๐ มีมูลค่าเป็น ลำดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้กลุ่มอันดามัน รองจากจังหวัดภูเก็ต เป็นลำดับที่ ๖ ของภาคใต้ และลำดับที่ ๓๓ ของประเทศ โดยมีผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัดกระบี่ ณ ราคาประจำปี ตามลำดับดังนี้

๑) ภาคการท่องเที่ยว มีมูลค่า ๖๗,๒๓๐.๒๘ ล้านบาท มีมูลค่าเป็นลำดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้กลุ่มอันดามัน รองจาก จังหวัดภูเก็ต เป็นลำดับที่ ๒ ของภาคใต้ รอง จากจังหวัดภูเก็ต และลำดับที่ ๔ ของประเทศ รองจากกรุงเทพมหานคร จังหวัดภูเก็ต และ จังหวัดชลบุรี

๒) ภาคบริการ มีมูลค่า ๖๑,๓๓๕ ล้าน บาท ประกอบด้วย ๑๔ สาขา ซึ่งมีสาขาที่มี ความโดดเด่นในภาคบริการ ๒ ลำดับแรก คือ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร มีมูลค่า ๑๖,๕๘๕ ล้านบาท รองลงมาคือ สาขาการ ขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า มีมูลค่า ๑๖,๔๒๒ ล้านบาท

๓) ภาคเกษตร มีมูลค่า ๑๙,๙๓๒ ล้าน บาท ประกอบด้วย สาขาภาคเกษตรและสาขา เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง

๔) ภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๕,๔๑๘ ล้านบาท ประกอบด้วย สาขาการผลิต มีมูลค่า ๓,๖๕๑ ล้านบาท สาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ มีมูลค่า ๑,๑๒๖ ล้านบาท สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มีมูลค่า ๔๕๑ ล้านบาท และสาขาการจัดการน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล มีมูลค่า ๑๘๓ ล้านบาท ตามลำดับ

เศรษฐกิจจังหวัดกระบี่ อยู่ในภาวะหดตัวเมื่อเทียบกับปีก่อน จากภาคบริการที่ยังคงหดตัวสูงจากมาตรการจำกัดการเดินทางเข้าออกระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค COVID-๑๙ การบริโภคภาคเอกชนหดตัวจากกำลังซื้อของภาคครัวเรือนที่ลดลง ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อปรับตัวลดลง

ด้านอุปทาน มีสัญญาณหดตัวเมื่อเทียบกับปีก่อน สะท้อนจากภาคบริการหดตัวร้อยละ -๖๓.๒ ผลจากมาตรการจำกัดการเดินทางเข้าออกระหว่างประเทศ ส่งผลให้ไม่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในจังหวัด ภาคอุตสาหกรรม

หดตัวร้อยละ -๑๐.๙ ตามการผลิตปาล์มน้ำมันดิบเนื่องจากผลผลิตเข้าสู่โรงงานลดลง ภาคเกษตรกรรม หดตัวร้อยละ -๘.๒ ตามผลผลิตปาล์มน้ำมัน และยางพารา โดยผลผลิตยางพาราลดลงจากฝนที่ตกชุกและขาดแรงงานกรีดยาง

ด้านอุปสงค์ มีสัญญาณหดตัวลงเมื่อเทียบกับปีก่อน สะท้อนจากการบริโภคของเอกชน หดตัวร้อยละ -๔๙.๑ ตามการหดตัวของภาคการผลิตที่จำกัดได้ จำนวนรถยนต์และรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ เนื่องจากกำลังซื้อของครัวเรือนลดลง การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ ๕.๙ ตามการเพิ่มขึ้นของพื้นที่อนุญาตก่อสร้างและสินเชื่อเพื่อการลงทุน เป็นผลจากความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจที่ปรับตัวดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐ ขยายตัวร้อยละ ๔๕.๙ ตามรายจ่ายลงทุนและรายจ่ายที่ขยายตัว

อัตราเงินเฟ้อ เท่ากับ ๑๐๐.๒ ปรับตัวลดลง -๑.๘ สาเหตุมาจากตัวอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่มลดลงจากดัชนีหมวดพาหนะการขนส่ง และการสื่อสาร สำหรับดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นจากดัชนีหมวดผักและผลไม้ สำหรับสถานการณ์การจ้างงานลดลงร้อยละ -๐.๑ ตามการจ้างงานในภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

ที่มา : รายงานภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดกระบี่ ฉบับที่ ๓/๒๕๖๓ สำนักงานคลังจังหวัดกระบี่

ตารางแสดงข้อมูลโรงงานในจังหวัดกระบี่

ที่	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวน โรงงาน	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑	อุตสาหกรรมเกษตร	๒	๑๑๓.๒๐	๓๑
๒	อุตสาหกรรมอาหาร	๕๔	๖,๔๒๘.๒๕	๒,๔๕๐
๓	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๒	๑๑.๒๕	๒๖
๔	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	-	-	-
๕	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	-	-	-
๖	อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	-	-	-
๗	อุตสาหกรรมไม้และ ผลิตภัณฑ์จากไม้	๓๒	๔๗๓.๑๗	๒,๓๗๗
๘	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ และเครื่องเรือน	๒	๗๘.๓๙	๒๕๕
๙	อุตสาหกรรมกระดาษและ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	๑	๗.๗๐	๒๕
๑๐	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	-	-	-
๑๑	อุตสาหกรรมเคมี	๓	๑๓๘.๗๔	๒๔
๑๒	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและ ผลิตภัณฑ์	๒๒	๕๕๖.๐๒	๒๐๒
๑๓	อุตสาหกรรมยาง	๒๑	๑,๑๘๕.๒๘	๑,๐๐๙
๑๔	อุตสาหกรรมพลาสติก	๓	๒๑.๗๐	๔๓
๑๕	อุตสาหกรรมโลหะ	๔๒	๔๒๖.๓๖	๓๔๙
๑๖	อุตสาหกรรมโลหะ	๑๐	๗๓.๔๒	๑๑๕
๑๗	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ โลหะ	-	-	-
๑๘	อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	๒	๖.๒๗	๒๐
๑๙	อุตสาหกรรมไฟฟ้า	-	-	-
๒๐	อุตสาหกรรมผลิต ยานพาหนะและอุปกรณ์	๒๗	๑,๓๕๘.๗๗	๕๘๖
๒๑	อุตสาหกรรมอื่น ๆ	๑๓๖	๑๙,๖๓๕.๑๐	๑,๐๙๘
รวม		๓๕๙	๓๑,๐๑๓.๖๒	๘,๖๑๐

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่
ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

อุตสาหกรรมที่สำคัญ :

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดพิจารณาจากจำนวนโรงงาน จำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม ๕ ลำดับแรก ได้แก่

๑. อุตสาหกรรมอื่นๆ ประกอบด้วย การขุดลอกดินสำหรับการก่อสร้างเป็นหลัก เช่น ขุดลอกดินสำหรับการก่อสร้าง ร่องลงมา ได้แก่ ผลิตภัณฑ์พลังงานไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ, ผลิตภัณฑ์พลังงานไฟฟ้าจากชีวมวล, ไม้ บดหรือย่อยหิน, คัดแยกวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย, แบ่งบรรจุก๊าซออกซิเจน,

ผลิตไยปาล์มแห้งและโรงงานห้องเย็น เป็นต้น จำนวน ๑๓๖ โรงงาน หรือร้อยละ ๓๗.๘๘

๒. อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย การผลิตน้ำมันปาล์มดิบ เป็นหลัก เช่น สกัดน้ำมันปาล์ม ร่องลงมา ได้แก่ ผลิตน้ำแข็งก้อน น้ำแข็งหลอด, ขนมหูกี้ เค้ก ขนมหุ้ง, ทำเส้นขนมจีน, ล้างข้าวห่อ และสัตว์น้ำและฆ่าข้าวห่อไก่, ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากเมล็ดพืช, และผลิตปลาป่นเพื่อขาย เป็นต้นจำนวน ๕๔ โรงงาน หรือร้อยละ ๑๕.๐๔

๓. อุตสาหกรรมอโลหะ ประกอบด้วย อิฐจากดินเหนียว คอนกรีตผสมเสร็จ แผ่นพื้นสำเร็จรูป เสาค้ำอิฐบล็อก และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับคอนกรีตอื่นๆ จำนวน ๔๒ โรงงาน หรือร้อยละ ๑๑.๗๐

๔. อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ประกอบด้วย แปรรูปไม้ยางพารา อบและอัดน้ำยาไมยางพารา โดยใช้เครื่องจักรแปรรูปไม้ทำวงกบ บานประตูหน้าต่าง และเฟอร์นิเจอร์ที่ทำด้วยไม้ เป็นต้น มีจำนวน ๓๒ โรงงาน หรือร้อยละ ๘.๙๑

๕. อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ซ่อมเครื่องยนต์ ซ่อมแซมเรือ ซ่อมแซมเรือประมง เรือท่องเที่ยว และเรือตรวจการ สร้าง ประกอบ ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงสภาพรถจักรยานยนต์ จักรยานสามล้อ หรือจักรยานสองล้อ ซ่อมแซม เปลี่ยนถ่ายน้ำมันหล่อลื่น เคาะ ฟันสี รถยนต์ ล้างอัดฉีดรถยนต์ เคลือบสี ฟันกันสนิมรถยนต์ และติดตั้งอุปกรณ์ตกแต่งรถยนต์ เป็นต้น มีจำนวน ๒๗ โรง หรือร้อยละ ๗.๕๒

การลงทุน :

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดพิจารณาจากจำนวนเงินลงทุน จำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม ๕ ลำดับแรก ได้แก่

๑. อุตสาหกรรมอื่นๆ ประกอบด้วย การขุดลอกดินสำหรับใช้ในการก่อสร้าง เป็นหลัก เช่น ขุดลอกดินสำหรับใช้ในการก่อสร้าง รองลงมา ได้แก่ ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ, ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากชีวมวล, โม่ บดหรือย่อยหิน, คัดแยกวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย, แบ่งบรรจุก๊าซออกซิเจน,ผลิตไยปาล์มแห้ง และ โรงงานห้องเย็น เป็นต้น จำนวน ๑๙,๖๓๕.๑๐ ล้านบาท หรือร้อยละ ๖๓.๓๑

๒. อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย การผลิตน้ำมันปาล์มดิบ เป็นหลัก เช่น สกัดน้ำมันปาล์ม รองลงมา ได้แก่ ผลิตน้ำแข็งก้อน น้ำแข็งหลอด, ขนมหูกี้ เค้ก ขนมหุ้ง, ทำเส้นขนมจีน, ล้างชำแหละ และ แกะสัตว์น้ำและชำชำแหละไก่, ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากเมล็ดพืช, และ ผลิตปลาป่นเพื่อขาย มีจำนวน ๖,๔๒๘.๒๕ ล้านบาท หรือร้อยละ ๒๐.๗๓

๓. อุตสาหกรรมขนส่ง อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ซ่อมเครื่องยนต์ มีจำนวน ๑,๓๕๘.๗๗ ล้านบาท หรือร้อยละ ๔.๓๘

๔. อุตสาหกรรมยาง ประกอบด้วย ทำยางแผ่นรมควัน น้ำยางข้น สกิมเครฟ ยางแท่ง เอสทีโอาร์ ผลิตถุงมือยาง/ถุงมือทางการแพทย์ ทำยางแผ่นดิบ ยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน ยางเครฟ เป็นต้น จำนวน ๑,๑๘๕.๒๘ ล้านบาท หรือร้อยละ ๓.๘๒

๕. อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ประกอบด้วย แปรรูปไม้ยางพารา อบและอัดน้ำยาไม้ยางพารา โดยใช้เครื่องจักรแปรรูปไม้ทำวงกบ บานประตู-หน้าต่าง และเฟอร์นิเจอร์ที่ทำด้วยไม้ มีจำนวน ๙๗๓.๑๗ ล้านบาท หรือร้อยละ ๓.๑๔

การจ้างงาน :

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด พิจารณาจากการจ้างงาน จำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม ๕ ลำดับแรก ได้แก่

๑. อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วย การผลิตน้ำมันปาล์มดิบ เป็นหลัก เช่น สกัดน้ำมันปาล์ม รองลงมา ได้แก่ ผลิตน้ำแข็งก้อน น้ำแข็งหลอด, ขนมหูกี้ เค้ก ขนมหุ้ง, ทำเส้นขนมจีน, ล้างชำแหละ และ แกะสัตว์น้ำและชำชำแหละไก่, ผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปจากเมล็ดพืช, และ ผลิตปลาป่นเพื่อขาย จำนวน ๒,๔๕๐ คน หรือร้อยละ ๓๐.๐๒

๒. อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ประกอบด้วย แปรรูปไม้ยางพารา อบและอัดน้ำยาไม้ยางพารา โดยใช้เครื่องจักรแปรรูปไม้ทำวงกบ บานประตู-หน้าต่าง และเฟอร์นิเจอร์ที่ทำด้วยไม้ เป็นต้น มีจำนวน ๒,๓๗๗ คน หรือร้อยละ ๒๙.๑๓

๓. อุตสาหกรรมอื่นๆ ประกอบด้วย การขุดลอกดินสำหรับใช้ในการก่อสร้าง เป็นหลัก เช่น ขุดลอกดินสำหรับใช้ในการก่อสร้าง รองลงมา ได้แก่ ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ, ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากชีวมวล, โม่ บดหรือย่อยหิน, คัดแยกวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย, แบ่งบรรจุก๊าซออกซิเจน,ผลิตไยปาล์มแห้ง และ โรงงานห้องเย็น เป็นต้น จำนวน ๑,๐๙๘ คน หรือร้อยละ ๑๓.๔๖

๔. อุตสาหกรรมยาง ประกอบด้วย ทำยางแผ่นรมควัน น้ำยางข้น สกิมเครฟ ยางแท่ง เอสทีโอาร์ ผลิตถุงมือยาง/ถุงมือทางการแพทย์ ทำยางแผ่นดิบ ยางแผ่นผึ่งแห้ง/รมควัน ยางเครฟ เป็นต้น จำนวน ๑,๐๐๙ คน หรือร้อยละ ๑๒.๓๗

๕. อุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ซ่อมเครื่องยนต์ เป็นต้น จำนวน ๕๘๖ คน หรือร้อยละ ๗.๑๘

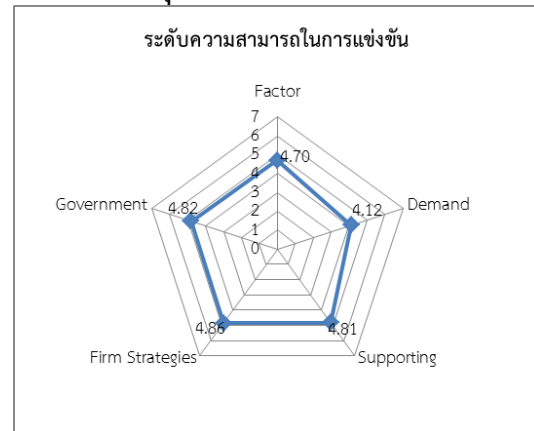
ขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม :

จากการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีของ DIAMOND ของดร. ไมเคิล พอร์เตอร์ (Prof. Porter) ซึ่งกำหนดว่าความมั่งคั่งของประเทศ ในระยะยาว และคุณภาพชีวิตของประชาชน จะถูกกำหนดจากความสามารถในการใช้ทรัพยากรมนุษย์ เงินทุนและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อผลผลิตของประเทศนั้นๆ โดยมีหลักการที่สำคัญคือ โครงสร้างเศรษฐกิจมหภาคที่ดี และความสามารถในการพัฒนารากฐานการแข่งขันในระดับเศรษฐกิจ ระดับจุลภาคของประเทศ โดยการพัฒนาในระดับจุลภาคนี้ ประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ ๕ ประการ ในการยกระดับการเพิ่มมูลค่าและบริการอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ (๑) ด้านปัจจัยการผลิต (๒) ด้านอุปสงค์ (๓) ด้านอุตสาหกรรมสนับสนุน (๔) ด้านโครงสร้างทางธุรกิจ (๕) ด้านนโยบายรัฐ

กรอบแนวความคิด Diamond Model

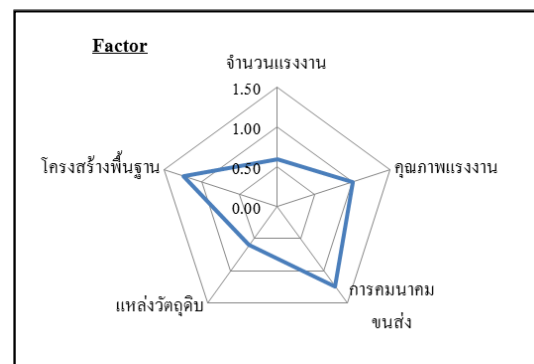
แนวคิดดังกล่าวได้ให้ความสำคัญต่อบทบาทของรัฐบาล การสนับสนุนขององค์กรในพื้นที่ ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการแข่งขัน เพราะเชื่อว่าบทบาทของภาครัฐ มีความสำคัญทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อปัจจัยแวดล้อมทั้ง ๕ ด้าน ซึ่งจะส่งผลทำให้ปัจจัยต่าง ๆ เอื้อหรือเป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดกระบี่

ขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่

จากการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ พบว่า อยู่ในระดับดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๖๖ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้จังหวัดกระบี่มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากที่สุดได้แก่ ปัจจัยด้านกลยุทธ์การแข่งขัน (Firm Strategies) มีคะแนนเฉลี่ย ๔.๘๖ ปัจจัยด้านนโยบายรัฐบาล (Government) มีคะแนนเฉลี่ย ๔.๘๒ ปัจจัยด้านอุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting) มีคะแนนเฉลี่ย ๔.๘๑ ปัจจัยด้านวัตถุดิบ (Factor) มีคะแนนเฉลี่ย ๔.๗๐ และปัจจัยด้านอุปสงค์ (Demand) มีคะแนนเฉลี่ย ๔.๑๒

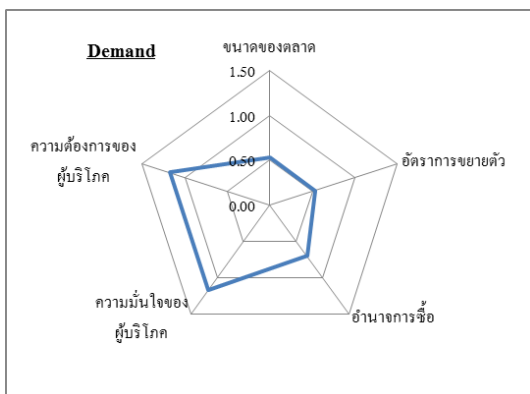
ด้านปัจจัยวัตถุดิบ (Factor)

จังหวัดกระบี่มีปัจจัยวัตถุดิบที่เอื้อต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม มีรากฐานการเกษตรที่แข็งแกร่ง แต่จากสภาพอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลงส่งผลให้วัตถุดิบทางการเกษตร

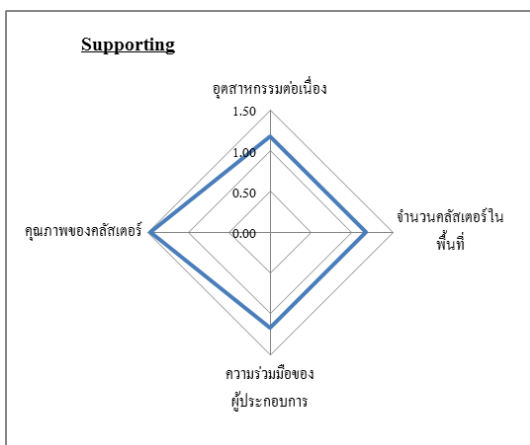
ไม่เพียงพอสำหรับเป็นปัจจัยในการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์ การคมนาคมขนส่งสะดวกทั้งทางรถยนต์ มีเส้นทางเชื่อมโยงสู่ท่าเรือ ส่วนปัจจัยด้านแรงงาน ยังมีจำนวนไม่เพียงพอ และควรมีการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ด้านอุปสงค์ (Demand)

ความมั่นใจและความต้องการของผู้บริโภคในภาคอุตสาหกรรมชะลอตัวลง เนื่องจากเกิดภาวะวิกฤตสถานการณ์แพร่ระบาดของโรค COVID-๑๙ ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมในจังหวัด ทำให้อัตราขยายตัวของภาคการผลิตลดลงอย่างต่อเนื่อง ในอนาคตควรมีการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ผลิต รวมทั้งพัฒนาคุณภาพสินค้าให้สามารถส่งออกได้มากขึ้น

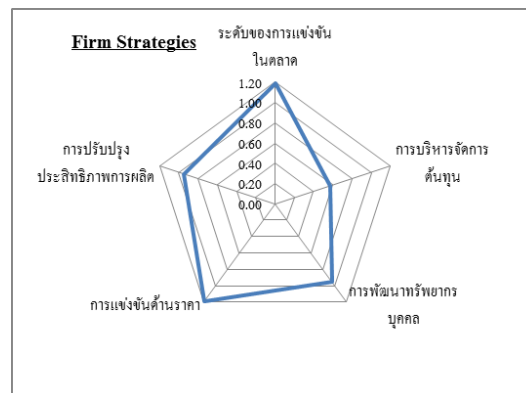
ด้านอุตสาหกรรมสนับสนุน(Supporting)

อุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting) มีความพร้อมเนื่องจากในพื้นที่จังหวัดกระบี่มีอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร โดยเฉพาะ

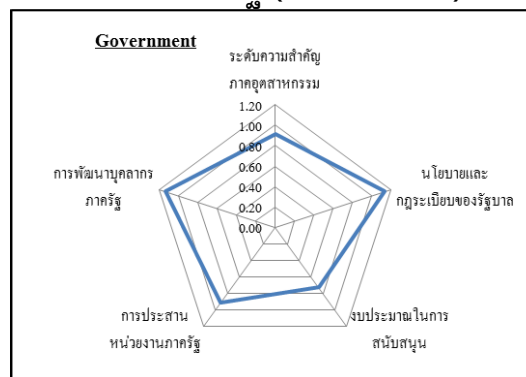
อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน และยางพารา ทั้งนี้ยังมีอุตสาหกรรมที่มีความโดดเด่นที่ควรสนับสนุนคือ อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ อุตสาหกรรมขนส่งและระบบโลจิสติกส์

ด้านโครงสร้างธุรกิจ (Firm Strategies)

กลยุทธ์การแข่งขันโครงสร้างทางธุรกิจ (Firm Strategies) มีความพร้อมน้อยซึ่งมีสาเหตุจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลงและความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองส่งผลให้ความมั่นใจและความต้องการของผู้บริโภคลดลง การขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวจำเป็นต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างทางธุรกิจและกลยุทธ์ในการแข่งขันให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ด้านนโยบายรัฐ (Government)

นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของภาครัฐ (Government) อยู่ในระดับที่ดีหลังจากที่รัฐบาลมีนโยบายในการแก้ไขเศรษฐกิจ หลายมาตรการช่วยกระตุ้น ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายได้พอสมควร

แนวโน้มปี ๒๕๖๔

จากข้อมูลการลงทุนในปี ๒๕๖๓ ที่ผ่านมา ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดกระบี่มีอัตราการเติบโตแบบชะลอตัว ทั้งนี้เป็นเพราะสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา COVID-๑๙ ส่งผลให้มูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรมหดตัวลง อัตราการจ้างงานภาคอุตสาหกรรมก็ลดลงเช่นกัน หากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา COVID-๑๙ ดีขึ้น ภาคอุตสาหกรรมจะสามารถกลับมาฟื้นตัวได้ ด้วยการส่งเสริมจากภาครัฐและศักยภาพของนักลงทุนเองที่มีความสนใจในการลงทุนแต่ต้องชะลอการลงทุนเนื่องด้วยสาเหตุของการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา COVID-๑๙ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางการเมืองในประเทศและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลด้วยอีกทางหนึ่ง

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

๑. งบประมาณในการดำเนินการพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการยังมีข้อจำกัด ไม่สามารถดำเนินการพัฒนา แก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการให้แก่กลุ่มเป้าหมายได้อย่างทั่วถึง

๒. หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจของจังหวัด ต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งให้การส่งเสริมสนับสนุน และช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชน เมื่อมีปัญหาเร่งด่วน